

שְׁהָרִי פֶעַם אַחַת הָיָה דֹבֵר בְּלוֹד. בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְעִיר. אָמְרוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מָה נַעֲשֶׂה? קָם וְעָבַר בְּעִיר, וַרְאָה בְּנֵי אָדָם מְתִים. אָמַר, כָּל זֶה בְּעִיר, וְאֲנִי כָּאן?! גּוֹזְרֵנִי שְׂיִתְבַטֵּל.

שְׁמַעוֹן בֶּת קוֹל שְׁהִיתָה אוֹמֵרֶת: צֵאוּ מִכָּאן, שְׁהָרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי כָּאן, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר - וְהוּא מְבַטֵּל. הָיָה שֵׁם רַבִּי חֲנִינָא. בָּא וְאָמַר לְרַבִּי מְאִיר. אָמַר לוֹ רַבִּי מְאִיר, מִי יִכּוֹל לַעֲמֹד בְּשִׁבְחוֹ אִם לֹא (גדול) כְּמוֹ מִשָּׁה? פָּתַח וְאָמַר, (במדבר יז) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים (עליה) קִטְרֶת. וְכָתוּב (שם) וַיִּקַּח אֱהֲרֹן וְגו'. וְכָתוּב (שם) וַהֲנִיחָה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם. וְכָתוּב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמֶּגֶפֶה. כָּל זֶה צָרִיף לוֹ לְמִשָּׁה לְטָרַח. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּמֵאֲמוֹרוֹ - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל אֶת הַמֶּגֶפֶה. אָמַר לָהֶם רַבִּי יִיסָא, הוֹאִיל וְהִתְעוֹרְרָתִי בְּדַבְרֵים הֵלְלוּ שֶׁל רוּחַ, נִתְעַסַּק בְּדַבְרֵים הֵלְלוּ הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁל חֻקְמָה, אֲמַרְתִּי, שְׁהָרִי רוּחַ הֵיטָה כְּשֶׁרָה. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹדָאֵי, אַף עַל גַּב שְׁהִיתָה כְּשֶׁרָה, לֹא נִכְרָה כְּשֶׁרוּחָהּ, עַד שֶׁדָּבְקָה בְּאוֹתוֹ הַצַּדִּיק.

בָּא וַרְאָה, כְּשֶׁרָה מִכָּל הָאֲמוֹת רוּחַ. מָה אָמַר לָהּ בְּעֵז? (רות) אֵל תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחֵר גּוֹ', וְכֹה תְדַבְּקִין עִם נְעֻרְתִּי. מָה הִיא אֲמָרָה? גַּם אָמַר לִי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תְדַבְּקִין. כִּינּוּן שֶׁרָאָתָה חֲמוּתָהּ כָּף, אֲמָרָה לָהּ, לֹא כָּף, טוֹב בְּתִי כִּי תִצְאִי עִם נְעוּרוֹתַי וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חֶסֶם וְחִלְלָה לְצַדִּיקָתָהּ הָיוּ מְדַבְּרֵי גִנְאֵי, כְּשֶׁרָה הִיטָה. שֶׁכָּף אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,

דְּהָא זִימְנָא חֲדָא הָוָה דְּבַר בְּלוֹד, אֲתָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי לְמִתָּא. אָמְרוּ לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מְאִי נַעֲבִיד. קָם וְעָבַר בְּמִתָּא, וְחָמָא בְּנֵי נִשָּׂא שְׂכִיבָן. אָמַר, כָּל הָאֵי בְּמִתָּא, וְאֲנָא הָכָא, גּוֹזְרָנָא דְּלִיבְטָל.

שְׁמַעוֹן בְּרַת קְלָא דְהוּת אֲמָרָה, פּוֹקוּ מִהָכָא, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הָכָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל. הָוָה תִּפְּקֵן ר' חֲנִינָא, אֲתָא וְאָמַר לִיה לְרַבִּי מְאִיר, אָמַר לִיה רַבִּי מְאִיר, שְׂבַחָא דִּילִיָּה מִן יִכּוֹל לְמִיקָם בֵּיה, מִי לָאו (גדול) כְּמִשָּׁה.

פָּתַח וְאָמַר, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קִטְרֶת. וְכָתוּב, וַיִּקַּח אֱהֲרֹן וְגו'. וְכָתוּב, וַהֲנִיחָה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם. וְכָתוּב, וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר (דף קד ע"ב)

הַמֶּגֶפֶה. פּוֹלִי הָאֵי אֲצַטְרִיף לִיה לְמִשָּׁה לְמִטְרַח. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּמִימְרֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתָנָא. אָמַר לוֹן ר' יִיסָא, הוֹאִיל וְאִיתְעָרִית בְּהֵינִי מִלִּין דְּרוּחַ נִתְעַסַּק בְּהֵינִי מִלִּין עֵילְאִין דְּחֻקְמָתָא. אֲמִינָא, דְּהָא רוּחַ כְּשִׁירָה הִיטָה. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹדָאֵי, אַף עַל גַּב דְּכְשִׁירָה הִיטָה, לֹא נִיכְרָ כְּשֶׁרוּחָהּ, עַד דְּדָבְקָה בְּאוֹתוֹ צַדִּיק.

בּוֹא וַרְאָה, כְּשִׁירָה מִכָּל אוֹמוֹת רוּחַ. מָה אָמַר לָהּ בְּעֵז. אֵל תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחֵר וְגו', וְכֹה תְדַבְּקִין עִם נְעֻרְתִּי. מָה אֲמָרָה הִיא. גַּם אָמַר לִי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תְדַבְּקִין. כִּינּוּן שֶׁרָאָתָה חֲמוּתָהּ כָּף, אֲמָרָה לָהּ, לֹא הִכִּי. טוֹב בְּתִי כִּי תִצְאִי עִם נְעוּרוֹתַי וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חֶסֶם וְשִׁלּוּם לְצַדִּיקָתָהּ זֶה מְדַבְּרֵי גִנְאֵי, כְּשִׁירָה הִיטָה. דְּהִכִּי אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, וַיֹּאמֶר לָהּ בְּעֵז הֲלֹא שְׁמַעְתָּ

בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר. מאי פתיב לעיל. אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים. מלמד שנצנצה בה רוח הקודש. אלכה נא השדה, מאן שדה. דקדקה במהימנותא סגיא. ומאן ניהו. הוא (בראשית כו כז) שדה אשר ברכו ה'. והוא שדה של תפוחים קדישין.

מאי פתיב, ויקר מקרה. ובבלעם פתיב, (במדבר כג ד) ויקר אלהים אל בלעם. ויקר, בלשון קרי וטומאה. והכא שינה ואמר ויקר מקרה, הכא בלשון כבוד. כמה דאת אמר, (תהלים לו ח) מה יקר חסדך אלהים.

ומה יקר נפגע בה. חלקת השדה וגו', חולקא דהאי שדה דצדיקיא, ותמן אזלת, ואעלת בחולקא חדא, ואוליפת אורחיה, וידעת ביה מאינון קוצרים. ומאן ניהו. תלמידי חכמים, מחצדי חקלא איקרוין.

אדהכי והנה בעז בא. הצדיק בא, אתא טעין ברכאן, וכמה קדישין. ויאמר לקוצרים. מאי קוצרים. לעילא אינון בי דינא, סנהדרי גדולה דתמן. ה' עמכם, השתא יהיב להו ברכאן וקדושים. ואינון אמריין בברכה ה', יחבין ליה תוקפא לשאבא ממקורא דחיי, מגו עלמא דאתי.

למי הנערה הזאת. תיאובתיה לשאלה עלה, דרחימו דיליה בה. והכי אמר בוצינא קדישא רבי שמעון, מגילה דא, רמז לתורה שבכתב ותורה שבעל פה ולעלמא דאתי. דהא אתערת לצדיקיא, רזא דתורה שבכתב, לאתחברא בתורה שבעל פה. ובגין כך תקינו רבנן למגילה זו בשבועות, בזמן מתן תורה. הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר. אליו אינון רתיבין קדישין, דבריר ליה יעקב קדישא, עדרין קדישין, דלא מתערבין

פתוב ויאמר לה בעז הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר. מה פתוב למעלה? (שם) אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים. מלמד שנצנצה בה רוח הקודש. אלכה נא השדה, מי השדה? דקדקה באמונה רבה. ומה הוא? הוא השדה אשר ברכו ה'. והוא שדה של התפוחים הקדושים.

מה פתוב? ויקר מקרה. ובבלעם פתוב, (במדבר כג) ויקר אלהים אל בלעם. ויקר, בלשון קרי וטומאה. וכאן שנה ואמר ויקר מקרה, כאן בלשון כבוד, כמו שנאמר (תהלים לו) מה יקר חסדך אלהים.

ומה יקר נפגע בה? חלקת השדה וגו', החלק של השדה הזה של הצדיקים, ושם הלכה, ונכנסה לחלק אחד, ולמדה דרכיו, והפירה בו מאותם הקוצרים. ומי הם? תלמידי חכמים, שנקראים קוצרי השדה.

בינתים, והנה בעז בא. הצדיק בא, בא טעון ברכות, וכמה קדשות. ויאמר לקוצרים, מי הקוצרים? למעלה הם בית הדין, הסנהדרין הגדולה של שם. ה' עמכם, פעת נתן להם ברכות וקדושים, והם אומרים בברכה ה', נותנים לו תקף לשאב ממקור החיים, מתוך העולם הבא.

למי הנערה הזאת? תשוקתו לשאל עליה, שאהבתו בה. וכך אמר המנורה הקדושה רבי שמעון, המגלה הזו רמז לתורה שבכתב ותורה שבעל פה ולעולם הבא. שהרי התעוררה לצדיקים סוד התורה שבכתב, להתחבר עם תורה שבעל פה. ומשום כך תקנו רבנן את המגלה הזו בשבועות, בזמן מתן תורה. הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר (רות א). אלו הם המרפכות הקדושות שפחר לו

בְּאַחֲרָנֵינוּ. כִּמָּה דָּאֵת אָמַר, (בראשית ל מ) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן לְבָן. וְעַל דָּא, לֹא תִלְכִי לְלֶקֶט בְּשֵׂדֵה אַחֵר, לֹא תִתְרַעֲוִי בְּמַלְכוֹ אוֹחֲרֵי וּבִרְתִּיכִין אוֹחֲרָנֵינוּ. וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה, מִן אֵילִין כַּתְרִין דִּילָךְ, לֹא תִזְוִי לְעֵלְמִין. וּמִזֶּה לֹא תִזְוִי מִבְּעֵלְיָךְ. וּמִגִּיּוֹה לֹא תִזְוִי מִגִּיּוֹה לְעֵלְמִין.

זְכָה תִדְבְּקִין עִם נַעֲרוֹתֵי, סְגִיאִין שְׁמָהֵן אֵינוּן לָהּ, וְחַד מְנַהוּן כ"ה. כִּמָּה דָּאֵת אָמַר, (תהלים קמה ו) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרְכוּ כָה. זְכָה תִדְבְּקִין, עִם אֵלִין רְתִיכִין עוֹלִימְתָאן דְּאִתְבְּרִיאוּ (דאִתְבְּרִיאוּ לָךְ) לְאִתְדַבְּקָא בְּהוּ.

מִיָּד, וַיִּמָּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ. נִטְלָה חַד קוֹ הַמִּדָּה, וְעַבִּיד מִשְׁחָתָא, וּמִדָּד שִׁית סְטָרִין, דְּאִיתְחַזוֹן לָהּ לְאִתְאַחַדָּא בִּיחֻדָּא דִּילָהּ, וַיִּהְיֶה לָּהּ נִבְזָבְזָן וּמִתְנָן. דְּהָא בְּלֹא אֵלִין, לֹא יִכִּילַת לְאַעְלָא לְגַבֵּי עֵלְמָא דְּאִתִּי.

הָדָא הוּא דְכִתְיִב, שֵׁשׁ הַשְּׁעוּרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִי אָמַר אֵל תְּבוֹאִי רִיקָם אֶל חַמּוֹתַךְ. שֵׁשׁ שְׁעוּרִים, אֵלִין שִׁית סְטָרִין עֲלָאִין דְּקִיִּימָא עֲלִיִּיהוּ עֵלְמָא דְּאִתִּי, שְׁעוּרִים, כִּמָּה דָּאֵת אָמַר, (שם כד ז) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם. וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ, שְׁוִי עָלֶיהָ לְאַנְהָגָא לָהּ, וּלְבִרְכָא לָהּ. וְעַל דָּא, הִיא כְּלָה כְּלוּלָהּ מִכָּל שִׁית סְטָרִין (ובנין כך כד חמת לה עֵלְמָא דִּאִתִּי, ככל אינון שִׁית סִיטְרִין אִמְרַת אִיהוּ).

יְהוּ מִכִּירָךְ בְּרוּךְ, (מאן בְּרוּךְ. דָּא שְׁלֵמָה. מְלָךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ. וְעַל דָּא, (מ"א ב מו) וְהַמְלֶךְ שְׁלֵמָה בְּרוּךְ). בְּשֵׁמָא דָּא, תְּהֵא מִתְבְּרַכָּא מִכָּל אֵלִין שִׁית סִיטְרִין. כְּדִין, אִיהִי עֵלְמָא דְּאִתִּי, יְהִבַת לָהּ תּוֹסַפַּת בְּרַכָּאן, עַל אֵינוּן דְּאִית לָהּ. הָדָא הוּא דְכִתְיִב, וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הוֹתֵרָה מִשְׁבַּעָה. דָּא תּוֹסַפַּת קְדוּשָׁן וּבְרַכָּאן.

נוֹתְנַת לָהּ תּוֹסַפַּת בְּרַכּוֹת עַל אוֹתָן שֵׁשׁ לָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (רות ב) וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הוֹתֵרָה מִשְׁבַּעָה. זֶה תּוֹסַפַּת קְדוּשִׁים וּבְרַכּוֹת.

יַעֲקֹב הַקְּדוֹשׁ, הַעֲדָרִים הַקְּדוּשִׁים, שְׂאִין מִתְעַרְבִים עִם אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (בראשית ל) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן לְבָן. וְעַל זֶה, לֹא תִלְכִי לְלֶקֶט בְּשֵׂדֵה אַחֵר, לֹא תִתְרַעֲוִי בְּמַלְכוֹת אַחֲרַת וּבְמַרְכָּבוֹת אַחֲרוֹת. וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה, מִהַפְתָּרִים הַלְלוּ שְׁלָךְ, אֵל תִּזְוִי לְעוֹלָמִים. וּמִזֶּה לֹא תִזְוִי מִבְּעֵלְיָךְ. וּמִמְנֹה לֹא תִזְוִי מִמְנֹה לְעוֹלָמִים.

זְכָה תִדְבְּקִין עִם נַעֲרֹתֵי (רות ב). רַבִּים הֵם שְׁמוֹתֶיהָ, וְאֶחָד מֵהֶם "כָּה", כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (תהלים קמה) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרְכוּ כָה. זְכָה תִדְבְּקִין, עִם אֵלוֹ הַמְרַכְּבוֹת, הַעֲלָמוֹת שְׁנִבְרָאוּ (שְׁנִבְרָאוּ לָךְ) לְהִדְבֵּק בְּהֵן. מִיָּד, וַיִּמָּד שֵׁשׁ שְׁעָרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ. נִטְלָה קוֹ מִדָּה הָאֶחָד, וְעֵשֶׂה מְדִידָה, וּמִדָּד שֵׁשׁ צְדָדִים שְׂרָאוּיִים לָהּ לְהִתְחַזֵּב בִּיחֻד שְׁלָהֶם, וְנָתַן לָהּ אוֹצְרוֹת וּמִתְנֹת, שְׁהָרִי בְּלִי אֵלוֹ לֹא יִכּוֹלָה לְהַפְסִיג לְעוֹלָם הַבָּא.

זֶהוּ שְׁכָתוּב (רות א) שֵׁשׁ הַשְּׁעָרִים נָתַן לִי כִי אָמַר אֵל תְּבוֹאִי רִיקָם אֶל חַמּוֹתַךְ. שֵׁשׁ שְׁעוּרִים - אֵלוֹ שֵׁשׁ צְדָדִים עֲלִיוֹנִים שְׁהַעוֹלָם הַבָּא עוֹמֵד עָלֵיהֶם. עוֹלָם הַבָּא שְׁעוּרִים, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (תהלים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם. וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ, שֵׁם עָלֶיהָ לְהַנְהִיגָהּ וּלְבִרְךָ אוֹתָהּ. וְעַל זֶה הִיא כְּלוּלָה מִכָּל שֵׁשׁ הַצְּדָדִים (וּמִשּׁוּם כֵּךְ כִּי אֲשֶׁר רָאָה אוֹתָהּ הַעוֹלָם הַבָּא, כְּכֹל אֵלוֹ שֵׁשׁ הַצְּדָדִים אִמְרָה הִיא).

יְהוּ מִכִּירָךְ בְּרוּךְ (רות ב). (מִי בְרוּךְ? זֶה שְׁלֵמָה, הַמְלֶךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ. וְעַל זֶה, (מלכים-א ב) וְהַמְלֶךְ שְׁלֵמָה בְּרוּךְ). בְּשֵׁם הַזֶּה תִּהְיֶה מְבֻרַכַת מִכָּל שֵׁשׁ הַצְּדָדִים הַלְלוּ. וְאֵז הִיא, הַעוֹלָם הַבָּא, וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הוֹתֵרָה מִשְׁבַּעָה. זֶה תּוֹסַפַּת קְדוּשִׁים וּבְרַכּוֹת.